

Z těchto důvodů bylo odmítnouti stížnost jednak jako nepřipustnou, jednak zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4789.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení (Slovensko): * Rozhodnutí okresního náčelníka, jímž uložil obecnímu starostovi pořádkovou pokutu podle § 27 zák. ze 13. července 1922 č. 243 Sb., není konečné.

Řízení před nss em: Lhůta ke stížnosti na nss do rozhodnutí, vydaného st-li písemně, počíná dnem doručení písemného vyřízení, třeba rozhodnutí bylo st-li již dříve známo.

(Nález ze dne 13. června 1925 č. 11.919).

V ě c: Julius Sz. v P. proti okresnímu úřadu v Parkáni a proti župnímu úřadu v Nitře o pořádkovou pokutu.

V ý r o k: Rozhodnutí župního úřadu v Nitře z 2. ledna 1924 se zrušuje pro nezákonnost; stížnost do rozhodnutí okresního úřadu v P. z 24. listopadu 1923 se odmítá jako nepřipustná.

D ů v o d y. Výměrem okr. náčelníka v Parkáni ze 24. listopadu 1923 uložena byla Juliu Sz., starostovi v P., pro zanedbání resp. přestoupení jeho povinnosti jako starosty obce podle § 27 zák. z 13. července 1922 č. 243 Sb. pořádková pokuta 2000 Kč. Rozhodnutím župního úřadu v Nitře z 2. ledna 1924 bylo odvolání Julia Sz. jako nepřipustné vráceno, ježto proti uložení pořádkové pokuty není opravného prostředku.

Rozhoduje o stížnosti vycházel nss z těchto úvah:

Odvodní spis vytýká, že stížnost do rozhodnutí župního úřadu v Nitře jest opožděně podána, poněvadž rozhodnutí toto bylo st-li známo již 13. ledna 1924, a pak k jeho žádosti doručeno 1. února 1924, z čehož plyne, že potvrzení okresním úřadem v Parkáni vystavené dne 26. dubna 1924, že rozhodnutí to bylo st-li doručeno dne 1. února 1924, zakládá se na omylu. Ohledně výtky té jest poukázati k tomu, že rozhodnutí to st-li přece jen písemně vydáno bylo a dle § 14 zák. o ss jest pro posouzení včasnosti stížnosti rozhodný den, kdy napadené rozhodnutí tak jak st-li bylo vydáno, jemu doručeno bylo. Rozhodnutí župního úřadu v Nitře bylo, jak nesporno, doručeno st-li 1. února 1924. Byla tedy stížnost dne 28. března 1924 na poštu daná včasně podána. — —

Stížnost namítá proti výroku žup. úřadu v Nitře, kterým bylo odvolání st-lovo odmítnuto jedině z důvodu formálního, že jest nemožno, aby zákon nedal starostovi možnost, aby se mohl proti pořádkové pokutě okresním náčelníkem uložené na vyšší stolicí obrátiti; tím jasně st-l tvrdí, že opačný názor žup. úřadu nenalézá opory v zákoně.

Námítce této dáti jest za pravdu. V oboru vnitřní správy v republice čsl. jsou úřady okresní nejnížší stolicí správní, jež služebně a zpravidla též instančně podřízena jest župnímu úřadu (§ 1 zák. z 29. února 1920 č. 126 Sb.). Rozhodnutí okr. úřadu mohlo by býti tudíž konečným jen tenkrát, kdyby zákonný předpis, podrobující určité věci kompetenci okr. úřadu resp. okr. náčelníka, obsahoval též ustanovení, že z výroku okr. úřadu, případně okr. náčelníka každý další opravný prostředek jest vyloučen. že výrok ten jest konečný. § 27 zák. č. 243/1922 předpisuje,

že okr. náčelník (hlavní služný), v městech Bratislavě a v Košicích župan, jest oprávněn uložit starostovi (náměstkovi), který povinnosti svoje zanedbává, pořádkovou pokutu do 5.000 Kč. Zákon č. 243/22 neobsahuje žádného ustanovení, z něhož by vycházelo na jevo, že jest z výroku okr. náčelníka (župana) ve smyslu § 27 jakýkoliv opravný prostředek vyloučen, že výrok okr. náčelníka (župana) má platnost konečnou. Z toho následuje, že uvedeným předpisem § 27 stanovil zákon toliko kompetenci v I. instanci správní, že nemínil ustanovením v § 27 obsaženým vysloviti, že z rozhodnutí okr. náčelníka (župana) jest každý opravný prostředek vyloučen. Kdyby byl zákon zamýšlel ustanoviti zde okr. náčelníka (župana) za jedinou a konečnou instanci správní, byl by to nájisto výslovně uvedl, jako to učinil v § 28 téhož zák., jehož předpisem dáno bylo županovi právo k rozpuštění zastupitelstva, při čemž se výslovně podotýká, že župan má toto právo s vyloučením jakéhokoliv opravného prostředku. Již z předpisů zák. č. 243/1922 tedy plyne, že výrok okr. náčelníka, kterým se ukládá starostovi na základě vícekrát již cit. § 27 pořádková pokuta, není rozhodnutím konečným. Následkem toho odpadá nutnost zabývati se předpisem § 105 zák. čl. XXII : 1886, na který se žal. úřad v odvodním spise odvolává.

Jelikož zákon č. 243/22 ohledně výroku okr. náčelníka ve smyslu § 27 instanční postup neupravuje, platí zde předpisy §§ 90 a 97 zák. čl. XXII : 1886 se změnou zavedenou ustanovením § 6 lit. b) zák. z 29. února 1920 č. 126 Sb. Ve smyslu těchto předpisů jest do výroku okr. náčelníka, jímž se pro zanedbání povinností uložených zákonem, statutem neb vládním nařízením jemu ukládá pokuta, přípustná stížnost na župní úřad jako instanci poslední. Když tedy žal. úřad odvolání st-lovo z výroku okr. náčelníka ze shora uvedených důvodů jako nepřipustné odmítl, porušil tím zákon i náleželo proto předem zmíněné rozhodnutí župního úřadu v Nitře dle § 7 zák. o ss zrušiti.

Pokud stížnost směřuje proti výroku okr. náčelníka, jest dle § 5 zák. o ss nepřipustná, poněvadž výrok okr. náčelníka není zde, jak již vyvoděno bylo, konečným rozhodnutím. — —

Č. 4790.

Dávka z přepychových místností: Od dávky osvobozeny nejsou naturální byty v továrně.

(Nález ze dne 13. června 1925 č. 12.029).

Věc: František H. v Praze proti okresní správní komisi v Lounech stran dávky z přepychových místností.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: František H., vrchní ředitel rafinerie cukru v L., obývá dle zjištění městského úřadu v L. v továrně jednu kuchyň a 6 pokojů. služka spí v jednom pokoji a ostatních místnostech užívá on sám; rodina jeho je v Praze. Platebním rozkazem z 19. září 1923 předepsal mu městský úřad v L. ze tří místností z tohoto bytu dávku přepychovou 1000 Kč. — — — —